

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/328/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1410212250
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1410212250.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci navrhovateľky: F. I., Y. Z., K. XX.XX.XXXX, V. X,XXX XX O., právne zastúpená: MARKECHOVA JMJ LEGAL, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Bajkalská 5/C, 831 04 Bratislava, IČO: 45 606 960, proti odporkyňi: A. I., Y. I., P. W., K. V. XXXX/XX, zastúpená: JUDr. Albína Vágóová, advokátka so sídlom v Dunajskej Strede, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov taktó

rozhodol:

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov účastníkov konania tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikazuje dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, Okres: Bratislava IV, Obec: BA - m.č. P., katastrálne územie: P., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 640 m² v hodnote 75 900 EUR, bez povinnosti finančného vyporiadania s právnou nástupkyňou odporcu, a to v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom z 01.10.2010 domáhala, aby súd vyporiadal účastníkom BSM tak, že do svojho výlučného vlastníctva žiadala prikázať nehnuteľnosť: dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, katastrálne územie P., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku, parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 640 m² (ďalej len byt) a titulom vyrovnania podielov na BSM mala byť navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu zodpovedajúcu 5 % trhovej ceny bytu.

Návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C 107/2009 - 33 zo dňa 10.02.2010 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2010. K tomuto dňu z nehnuteľností do masy BSM patril predmetný byt a pokiaľ ide o hnutelné veci, tie si dohodou vysporiadali tak, že každému prináležia veci nachádzajúce sa v nehnuteľnosti v ktorej žije, vzhľadom na to, že ide len o drobné hnutelné veci s fakticky nulovou zostatkovou hodnotou. Počas manželstva si účastníci nevytvorili žiadne spoločné úspory, ani nenadobudli žiaden majetok väčšej hodnoty. Navrhovateľ a odporkyňa vyššie uvedený byt nadobudli tým spôsobom, že dňa 09.11.1998 uzatvorili Zmluvu o prevode vlastníctva bytu v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 182/1993

Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestoroch. Podľa tvrdenia navrhovateľky, táto manželstvo uzatvorila na výslovné naliehanie odporcu iba rok predtým, dňa 15.11.1997 v čase, kedy odporca mal vedomosť, že sa mala finalizovať príprava zmluvy o prevode vlastníctva. Žiadosť o odkúpenie bytu do vlastníctva mala podanú ešte od 08.10.1993, krátko predtým sa zoznámili, pričom odporca nadobudol svoj byt, ktorý mal v nájme do vlastníctva v roku 1994. V čase uzatvorenia manželstva však jeho pohnútky nepoznala a neuvedomovala si ani dôsledky uzavretia manželstva na vlastníctvo bytu. Predmetný byt navrhovateľka užívala kontinuálne od roku 1974 najskôr ako nájomníčka, na základe výmeny rodinného domu a tohto bytu, ktorá sa uskutočnila medzi ňou a vtedajším manželom a F. R.. V tomto byte vychovala svoje deti až do ich dospelosti a následne po rozvode s prvým manželom, bol spoločný nájom k bytu zrušený a stala sa jeho výlučnou nájomníčkou, s povinnosťou obstaráť náhradný byt. Odporca po uzavretí manželstva s navrhovateľkou nežil a ani neprispieval do domácnosti. Aj po uzavretí manželstva účastníci viedli oddelené hospodárenie, každý vo svojom byte s tým, že odporca za navrhovateľkou prichádzal cez víkendy, aby mu oprala, ožehlila a postarala sa o neho a až v čase odchodu do dôchodku začali spolu bývať v byte. Odporca každoročne minimálne jedenkrát za rok odchádzal na tri mesiace do U., kedy navrhovateľku nechával bez finančných prostriedkov a na úhrade platieb za predmetný byt sa podieľal výlučne v čase, keď tam aj býval. Počas byvania v jej domácnosti pritom odporca mal príjem z nájmu svojej nehnuteľnosti a svoj byt prenajímaj aj v čase, keď za ňou chodil len na víkendy. Na zisku z tohto nájmu sa nijako nepodieľala, naopak starala sa o všetky potreby domácnosti, ako aj jeho osobné potreby. Počas trinástich rokov trvania manželstva, žili spoločne a podieľali sa na úhradách spojených s užívaním predmetného bytu iba cca. 5 rokov.

Z odôvodnenia návrhu vyplývalo, že o nadobudnutie vlastníctva k bytu sa odporca nijako nepričinil a účastníkom zmluvy sa stal len z titulu uzavretého manželstva ako jej manžel. V prípade, že by o prevod vlastníctva navrhovateľka nežiadala a naďalej obývala byt ako nájomníčka, odporca by nemal po rozvode vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti žiadne nároky, keďže jeho nájomníčkou bola pred uzavretím manželstva. V rovnakom právnom postavení by boli účastníci aj vtedy, ak by vlastníkom postupoval podľa zákona a neevidoval žiadosť o odkúpenie bytu viac ako päť rokov bez riadneho vybavenia. Odporca sa počas manželstva nepodieľal na vedení spoločnej domácnosti, tieto potreby zabezpečovala navrhovateľka sama. Na úhradách spojených s užívaním bytu sa odporca podieľal len v čase, keď byt reálne užíval, i keď poberal príjem z nájmu vlastnej nehnuteľnosti. Súčasne odporca navrhovateľku obmedzoval v užívaní nehnuteľnosti tým, že si tam nemohla volať návštevy, ani vlastnú rodinu, verbálne na ňu útočil a ponižoval ju. Jediná investícia, ktorá bola počas manželstva realizovaná bolo vykachličkovanie, na čom sa sčasti podieľal. Majetková bilancia manželstva bola, že prvom roku manželstva nadobudli byt, o ktorý navrhovateľka žiadala predtým päť rokov a počas trvania manželstva, cca. trinásť rokov sa odporca nepričinil o zveľadenie ani nadobudnutie žiadneho spoločného majetku. Byt v čase podania návrhu bol v stave, že si vyžadoval nevyhnutne rekonštrukciu. Podľa názoru navrhovateľky je zrejmé, že k vkladu do spoločného majetku došlo len zo strany navrhovateľky a zo strany odporcu len k spotrebovávaniu financií, ktoré mali slúžiť k uspokojovaniu potrieb oboch manželov. V čase, keď bolo potrebné vynaložiť zvýšené výdavky a starostlivosť v súvislosti s ochorením navrhovateľky, odporca sa nielenže nijako nepostaral o jej potreby a neposkytoval jej žiadnu ľudskú ani finančnú pomoc, naopak zhoršoval jej psychický stav svojím správaním voči nej. Podľa navrhovateľky bola posledné roky manželstva jediná téma a záujem odporcu o predmetný byt, vyhlasoval, že sa teší, keď ho bude dediť a navrhovateľku psychicky deptal tým, že jej dával najavo dôvody uzavretia manželstva z jeho strany; posmieval sa jej a prehlboval poníženie, ktoré pociťovala v súvislosti s tým, že jej láska, snaha a starostlivosť o neho bola z jeho strany len kalkulácia a zdôrazňoval tak jednostrannosť tohto zväzku a zbytočnosť obety navrhovateľky, ktorá sa snažila manželstvo napriek jeho alkoholizmu, udržať. Navrhovateľka pociťovala správanie odporcu ako ťažké príkorie a nedokázala sa s týmto stavom vyrovnáť. Navrhovateľka bola v súvislosti s riešením spolunažívania s odporcom evidovaná ako obeť domáceho násillia v OZ Pomoc ohrozeným deťom - Centrum nádej, ktoré jej poskytuje sociálnu pomoc.

V zmysle § 150 OZ sa pri vyporiadaní vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Sám odporca v konaní o rozvod priznal, že tvrdenia obsiahnuté v návrhu na rozvod sú pravdivé. S ohľadom na tvrdenia obsiahnuté v konaní o rozvod ako aj v tomto návrhu je zrejmé, že sú dané dôvody na určenie disparity podielov na majetku tvoriacom BSM, keďže tento obstarala výlučne navrhovateľka, ktorá sa o jeho udržiavanie ako aj vedení celej domácnosti zaslúžila sama. Navrhla preto súdu, aby po ustálení ceny bytu bolo rozhodnuté tak, že sa byt prikáže do vlastníctva navrhovateľky a súd ju zaviazne vyplatením podielu vo výške 5 % z hodnoty nehnuteľnosti. Jedine takýto pomer účasti odporcu a navrhovateľky na majetku bude odzrkadľovať princíp spravodlivosti a súladu rozhodnutia s dobrými

mravmi, pretože iný spôsob vyrovnania medzi manželmi by prinášal nerovnováhu medzi účastníkmi a došlo by k nespravodlivému obohateniu odporcu na úkor navrhovateľky.

Pri určení výšky vypořádania navrhla zohľadniť aj skutočnosť, že odporca má svoj byt, ktorý nadobudol rovnakým spôsobom ako byt, ktorý je predmetom BSM, avšak časovo tak, že nepripadol do masy BSM. Pri zachovaní ekvivalencie postavenia účastníkov ako aj skutočnosti, že počas manželstva neprispel k vytvoreniu žiadneho majetku, ani na tomto majetku sa nijako nepodieľal, je uvedený podiel odporcu primeraný. Navrhovateľka, ako starobná dôchodkyňa, s jej vážnym zdravotným stavom, nie je schopná vyššieho plnenia bez ohrozenia jej elementárnych životných potrieb a naopak finančné plnenie z BSM odporca nevyhnutne nepotrebuje, keďže jeho bytové a príjmové pomery sú zabezpečené.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení s návrhom nesúhlasil. V prvom rade poukázal na to, že takýto návrh nemá oporu v žiadnom zákone. S navrhovateľkou sa zoznámil v r. 1993. Odporca nebol nemajetný v tomto čase a ani v následnom období, t.j. po uzavretí manželstva, nakoľko vlastnil nehnuteľnosti, ktoré nadobudol do BSM s prvou manželkou, ktorá zomrela (štvorizbový byt v P. W. a garáž). V minulosti vlastnil v Bratislave - Petržalka dom na S. T. XX. Vyššie uvedené nehnuteľnosti postupne predával; rodinný dom v Petržalke previedol v r. 1990 cca za 400 000,- Sk, garáž B. P. W. predal počas trvania manželstva s navrhovateľkou z 80 000,- Sk. Utŕžené financie z predaja nehnuteľnosti míňal aj s navrhovateľkou (počas spolužitia pred uzavretím manželstva ako aj počas manželstva), napokon i nábytkovú zostavu zo spálne kúpili s navrhovateľkou počas manželstva za 50.000,- Sk z financií, ktoré získal z predaja garáže, teda z oddelených finančných prostriedkov. Po smrti prvej manželky nadobudol 1-izbový byt v P. W., ktorý počas trvania manželstva s navrhovateľkou prenajímal a získaný výťažok pravidelne odovzdával navrhovateľke na úhradu všetkých spoločných nákladov. Tiež sa nezakladá na pravde tvrdenie o tom, že do spoločnej nehnuteľnosti neinvestoval. Do spoločného 2 - izbového bytu investoval cca. 200.000,- Sk na prestavbu kúpeľne, vrátane výmeny všetkých armatúr, ďalej na vyhovenie celej nehnuteľnosti - gletovania stien, na maľbu atď. Aj keď navrhovateľka tvrdí, že sa stal účastníkom zmluvy o prevode vlastníctva predmetného bytu iba z titulu, že sa s ňou oženil, odporca je názoru, že sa stal bezpodielovým spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti zo zákona. Navrhovateľkou prezentované úvahy, že pre prípad keby ona nepožiadala o prevod vlastníctva a naďalej by tento byt obývala, stala by sa opäťovne jej výlučnou nájomníčkou pre prípad rozvodu a on ako odporca by na tejto nehnuteľnosti následne participovať nemohol a že takéto jej právne postavenie by sa zachovalo aj pre prípad, keby bytové družstvo (správne má byť Hlavné mesto SR Bratislava) postupoval podľa zákona a neevidovalo žiadosť, ktorú podal na odkúpenie spoločnej nehnuteľnosti viac ako 5 rokov bez riadneho vybavenia, sú pre toto konanie irelevantné. Potrebné je vychádzať z platnej právnej úpravy a v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ust. § 704 Občianskeho zákonníka. Faktom zostáva, že predmetný byt nadobudli ako nájomníci od predchádzajúceho vlastníka počas trvania manželstva na podklade zmluvy o prevode vlastníctva bytu, za odplatu vynaloženej spoločne a za trvania manželstva. S poukazom na zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka preto možno konštatovať jediný právny záver, že predmetný 2 - izbový byt s príslušenstvom patrí do masy zaniknutého BSM. S poukazom na zásady uvedené v ust. § 150 Občianskeho zákonníka mu preto zo zákona prináleží podiel 1 na týchto nehnuteľnostiach, resp. pokiaľ navrhovateľka byt žiada prikázať do svojho výlučného vlastníctva, tak finančný ekvivalent z jeho trhovej hodnoty v podiele 1. Kúpna zmluva bola podpísaná zákonným spôsobom obidvomi manželmi a počas trvania manželstva došlo aj k jej plneniu. Z tohto nesporného právneho úkonu je možné vyvodiť záver, že byt patrí do masy BSM. Zo znenia ust. § 143 Občianskeho zákonníka - z termínu „všetko, čo nadobudol niektorý...“ vyplýva, že nie je rozhodujúci právny dôvod tohto nadobudnutia s výnimkou dedenia a darovania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odporca nezdieľa názor navrhovateľky o tom, že sú dané dôvody na určenie disparity podielov na spoločnú domácnosť.

Odporca ďalej záverom poukázal aj na to, že keďže bol nútený opustiť spoločnú domácnosť kvôli sústavným hádkam, súhlasí s návrhom v tej časti, aby súd navrhovateľke vyššie špecifikovanú nehnuteľnosť v rámci vypořádania BSM prikázal do jej výlučného vlastníctva, avšak s povinnosťou výplaty na jeho finančnom vyrovnaní v podiele 1 z trhovej hodnoty.

Súd mal preukázané nasledovné skutočnosti:

Z oznámenia o uzavretí manželstva /č.l.8/ vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX.

Z rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov zo dňa XX.XX.XXXX /č.l. 14/ a Zázpisu o odovzdaní a prevzatí bytu /č.l. 12/ mal súd preukázané užívacie právo navrhovateľky (spoločne s jej vtedajším manželom Q. G.) k predmetnému bytu v zmysle Občianskeho zákonníka a vyhlášky č. 45/1964 Zb. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka v znení účinnom k 26.06.1974.

Z rozsudku vydaného Obvodným súdom Bratislava 4 právoplatného dňa 16.11.1987 /č.l. 18/ vyplýva, že Obvodný súd Bratislava 4 zrušil právo spoločného užívania predmetného bytu navrhovateľky a jej bývalého manžela- Q. G. s tým, že jeho výlučnou užívateľkou sa stala navrhovateľka.

Zmluva č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 09.11.1998 /č.l.17/ v spojení s čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX /č.l. 21/ dosvedčuje, že účastníci konania sa ako manželia stali bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu, pričom rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV, odbor katastrálny o povolení vkladu vlastníckeho práva nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2000.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C 107/2009-33 zo dňa 10.02.2010 /č.l. 9/ je zrejmé, že manželstvo účastníkov konania (a tým aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov k predmetnému bytu) zaniklo právoplatnosťou rozsudku, t.j. dňa 11.03.2010.

Znaleckým posudkom Ing. arch. B. S. zo dňa 14.05.2012 /č.l. 89-134/ bola ustálená (a účastníkmi nerozporovaná) trhovacia cena bytu v sume 75.900,- Eur.

Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom zo dňa 10.10.2013 rozhodol tak, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len BSM) účastníkov konania vyporiadal tak, že z vecí patriacich do BSM do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal: dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu W.. Č.. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, katastrálne územie Dúbravka, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku, parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 640 m² v hodnote 75.900,- Eur. Navrhovateľke určil povinnosť zaplatiť odporcovi titulom finančného vyrovnania jeho 40 % podielu sumu 30.360,- Eur. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Uvedené rozhodnutie odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C 107/2009- 33 zo dňa 10.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2010. Príčiny rozvratu manželstva účastníkov súd v rozvode konaní ustálil v citovom odcudzení účastníkov konania a odsťahovaní odporcu zo spoločnej domácnosti.

V konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada veci (majetok) patriace do tohto spoluvlastníctva, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Spôsob vyporiadania je ustanovený právnou normou v § 150 Občianskeho zákonníka. Ide o konanie, v ktorom podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť niečo iné alebo viac, než čoho sa domáhali. Účastníci zhodnými prednesmi vylúčili z predmetu konania hnutelné veci o ktorých vyporiadaní sa dohodli tak, že každému prináležia veci nachádzajúce sa v byte v ktorom ten-ktorý z účastníkov žije, nakoľko ide len o drobné hnutelné veci s prakticky nulovou zostatkovou hodnotou. Rovnako tak zo zhodných tvrdení účastníkov vyplynulo, že títo ku dňu zániku BSM nemali žiadne úspory ani iné väčšie majetkové hodnoty. Predmetom BSM účastníci neurobili ani žiadne pasíva.

Predmetom vyporiadania sa tak stal len dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, katastrálne územie P., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku, parc. č. XXXX, ktorý účastníci konania nadobudli na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 09.11.1998 a následným rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, odboru katastrálneho o povolení vkladu pod č. XXXXX/XX právoplatným dňa 07.01.2000. V konaní nebolo preukázané, že by bol predmetný byt zakúpený z peňažných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky, čo by jeho

zaradenie do masy BSM vylučovalo. Tvrdenie právnej zástupkyne navrhovateľky v rámci záverečného prednesu o tom, že navrhovateľka kúpnu cenu v sume 30.000,- Sk zaplatila zo svojich výlučných prostriedkov síce nepriamo potvrdzuje svedectvo I. S. podľa ktorej si už v r. 1996 navrhovateľka založila stavebné sporenie a nakoľko vedela o budúcej možnosti odkúpenia bytu do osobného vlastníctva, tak si peniaze na tento účel šetrila, výpoveď svedkyne však vzhľadom na jej vzťah k navrhovateľke ako aj osobnú zainteresovanosť na výsledku konania /najmä s ohľadom na možnosť budúceho dedenia predmetného bytu/, bez spojitosti s ďalšími dôkazmi, súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť dané skutkové tvrdenie preukazoval. V súdnom spise sa nenachádza jediný listinný dôkaz preukazujúci zaplatenie kúpnej ceny za byt z výlučných prostriedkov navrhovateľky, navrhovateľka takýto dôkaz ani počas celého konania nenavrhol vykonať. Vyúčtovanie k výpovedi zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX / a Potvrdenie vyplatenia finančných prostriedkov z vypovedanej zmluvy sú datované k 17.03.1999, resp. 20.05.1999 a podľa tvrdení navrhovateľky boli uvoľnené finančné prostriedky použité v rámci „prerábky“ bytu v r. 1999. Navyše, Zmluva č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva bola uzatvorená dňa 09.11.1998, pričom kúpnu cenu kupujúci /účastníci konania/ uhradili predávajúcemu v hotovosti. Rovnako tak peňažné prostriedky vyplatené Slovenskou poisťovňou, a.s. vo výške 27.363,- Sk /kópia poštového peňažného poukazu bola podľa vyjadrenia právnej zástupkyne navrhovateľky spotrebovaná v rámci návštevy odporcovho brata v U.. Tvrdenie o zaplatení kúpnej ceny za byt z výlučných prostriedkov navrhovateľky tak súd považoval za účelové, v konaní nepreukázané tvrdenie.

V prejednávacom prípade súd pri určení veľkosti podielov bývalých manželov na predmetnom byte nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov vychádzal z individuálnych okolností prípadu, zohľadnil všetky individuálne okolnosti súdnej veci, pričom na ne prihliadol aj cez prizmu dobrých mravov. Výsledkom tohto posúdenia bol potom záver konajúceho súdu, že dôvody pre výnimočný zásah do zákonom prezumovanej rovnosti podielov účastníkov konania sú v prejednávacom prípade splnené. Súd tak rozhodol v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov konania a bol presvedčený, že iné (v tomto prípade paritné) rozhodnutie by malo vo vzťahu k navrhovateľke extrémne nespravodlivé dôsledky, pričom však, tak ako bude uvedené v ďalšom texte, na určenie disparity vo väčšom pomere neboli splnené zákonné (ústavné) predpoklady.

V rámci posudzovania miery pričinenia sa účastníkov konania o nadobudnutie predmetného bytu bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že to bola navrhovateľka, ktorá bola pôvodnou nositeľkou užívacieho práva k tomuto bytu (na základe intertemporálneho ustanovenia § 871 ods. 1 prvá veta OZ zmeneného na nájom bytu), pričom dňom uzatvorenia manželstva účastníkov sa stal nositeľom tohto práva aj odporca (§ 704 ods. 1 OZ). Možno teda konštatovať, že to bola navrhovateľka ktorá sa pričínila o nadobudnutie bytu, odporca sa účastníkom Zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 09.11.1998 iba z titulu uzatvoreného manželstva ako manžel odporkyne. Už bez ďalšieho táto samotná skutočnosť podľa názoru konajúceho súdu odôvodňuje záver pre určitú mieru disparity podielov účastníkov k predmetnému bytu v prospech navrhovateľky, opačný záver by predstavoval extrémny rozpor s princípmi spravodlivosti.

Z hľadiska starostlivosti oboch účastníkov konania o rodinu ako kritéria disparity bolo v konaní čiastočne preukázané, že odporca zariadenie a vybavenie bytu poškodzoval a opotrebovával svojimi alkoholickými excesmi. V konaní naopak nebolo preukázané, že by odporca zariadenie bytu úmyselne poškodzoval, či ničil, čo by odôvodňovalo záver súdu o vyššej miere disparity podielov účastníkov konania, než k akej sa napokon priklonil. V neprospech väčšej miery disparity ďalej svedčí, že vykonaným dokazovaním sa nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť nepodarilo preukázať tvrdenia navrhovateľky o psychickom týraní a ponižovaní zo strany odporcu. Odporca mal v čase uzavretia manželstva s odporkyňou svoju bytovú otázku vyriešenú bytom v Dunajskej Strede, z predaja rodinného domu v Petržalke a garáže v Dunajskej Strede disponoval pomerne vysokým obnosom hotovosti, taktiež mal pravidelný mesačný príjem zo zamestnania, keď v tomto období pôsobil ako stredoškolský pedagóg v Dunajskej strede, nebol teda bytostne odkázaný na vlastníctvo predmetného bytu. Proti uvedenému tvrdeniu navrhovateľky svedčí tiež fakt, že napriek nadobudnutiu vlastníckeho práva k bytu už v r. 1998, manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené až v r. 2010. Je celkom nelogické, aby odporca zotrval vo vzťahu s navrhovateľkou ďalších 12 rokov, ak jeho jediným záujmom sledovaným uzatvorením manželstva bolo nadobudnutie vlastníckeho práva k bytu. Z hľadiska starostlivosti oboch účastníkov konania o rodinu mal súd ďalej za preukázanú väčšiu mieru starostlivosti navrhovateľky o spoločnú domácnosť, jej tvrdenie, že po uzatvorení manželstva dochádzalo zo strany odporcu výlučne k spotrebovávaniu financií ktoré mali

služiť k uspokojovaniu potrieb oboch manželov však bolo vykonaným dokazovaním vyvrátené. Zo zhodných tvrdení účastníkov si súd osvojil, že odporca sa minimálne v období kedy s navrhovateľkou žil v spoločnej domácnosti (t.j. r. 2001-2009) podieľal na úhrade plnení spojených s užívaním bytu (bytného), navrhovateľka nerozporovala ani jeho tvrdenia o návštevách u odporcu v Dunajskej Strede, výletoch v Tatrách, Londýne, či Austrálii, kedy dochádzalo k spotrebovaniu spoločných financií účastníkmi konania. Navrhovateľka nerozporovala taktiež tvrdenie odporcu o jeho spolupodieľaní sa na zabezpečovaní základných potrieb domácnosti (potraviny a iné bežné výdavky na domácnosť) a to najmä v období spoločnej domácnosti účastníkov konania.

Po zhodnotení všetkých okolností relevantných pre záver súdu o existencii disparity podielov účastníkov konania na predmetnom byte individuálne i v ich vzájomných súvislostiach bol súd tak súd toho názoru, že práve vyjadrenie pomeru 60:40 v prospech navrhovateľky najlepšie zodpovedá požiadavke ekvity ako atribútu súdneho rozhodnutia ako výsledku rozhodovacej činnosti súdu v rámci riadneho výkonu spravodlivosti.

Uznesením, sp.zn. 6Co/158/2014-262 zo dňa 13.08.2014 Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 24C/328/2010 z 10.10.2013 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Úmrtným listom odvolací súd zistil, že pôvodný odporca - manžel navrhovateľky, pán H. I. P. XX.XX.XXXX zomrel. Jeho právna zástupkyňa podala odvolanie už v čase keď bol mŕtvy. Z potvrdenia o okruhu dedičov, zaslanom Notárskym úradom JUDr. X. Z. vyplynulo, že zo zákona ako dedička po poručiteľovi prichádza do úvahy jeho P. A. I., Y. I., K.. XX.XX.XXXX.

Vzhľadom ku skutočnosti, že ku smrti pôvodného odporcu došlo počas konania (pred jeho právoplatným skončením) v dôsledku čoho sa výrok súdu prvého stupňa dostal do nesúladu s hmotným právom, odvolací súd musel vec v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, ktorý musel pokračovať v konaní s právnu nástupkyňou žalovaného a umožnil jej tak plnú realizáciu procesných práv.

Odvolací súd zároveň ustálil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec i správne posúdil. Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo náležite veľmi podrobne a logicky odôvodnené. Pri vypoíadaní BSM môže súd určiť iné podiely manželov na spoločnom majetku, než rovnaké. Posudzovanie výšky podielu manžela podľa toho ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa v súdnom konaní uplatňuje výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, najmä keď sa vyhýbal práci, počíňal si nezodpovedne voči rodine a nestaral sa o jej potreby, spôsobil tak škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere.

Záver súdu prvého stupňa o disparite podielov vo výške 60:40 v prospech žalobkyne sa nevymykajú z medzí ustanovenia § 150 O.z., nie sú svojvoľné, alebo urobené v zrejmom omyle, či v nesúlade s platnou právnou úpravou, alebo popierajúce zmysel interpretovaných a aplikovaných právnych noriem. Odvolací súd zároveň konštatoval, že záver súdu prvého stupňa vychádzal z dostatočných skutkových záverov, vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Zároveň uviedol, že nie je vylúčené ani to, že účastníci konania pred súdom prvého stupňa ukončia spor dohodou vo forme súdneho zmieru.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: výsluchom účastníkov konania, oznámenie o uzavretí manželstva, zápis o dohode a odovzdaní a prevzatí bytu, rozhodnutie o schválení dohody o výmene bytov, rozsudok Obvodného súdu Bratislava IV o zrušení práva spoločného užívania bytu spis. zn. 6C 219/87, Zmluva o prevode vlastníctva bytu a zriadenie záložného práva z 09.11.1998, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX, histologický nález, správa od Národnej asociácie realitných kancelárií z 02.11.2011,- Žiadosť o vydanie a úschovu podielového listu, Znalecký posudok č. 6/2012 výpis zo sporožirového účtu Slovenskej sporiteľne, tabuľky, ktoré zohľadňujú mesačné náklady na byt,- kópia poštového peňažného poukazu na sumu 27.363,- Sk vyplatenú Slovenskou poisťovňou, a.s. navrhovateľke zo životnej poisťky, doklady za materiál a prácu v sume 46.741,79 Sk,- správa Občianskeho združenia Pomoc ohrozeným deťom, centrum nádeje, účtovné doklady z V. W. W. predložené navrhovateľkou, výpisy z účtov G. V. W. W. U. G. V.I. O. ako aj rozpis transakcií dokladujúci existenciu dvoch príjmov navrhovateľky 1/ NOÚ Bratislava a 2/ ISS Servis Systém, vyúčtovanie k výpovedi Zmluvy o stavebnom sporení, potvrdenie vyplatenia finančných prostriedkov, výpis z účtu V. O. o výbere hotovosti 11.000,- Sk z 03.05.2009, písomné potvrdenie z V. O. zo dňa 15.06.2015, , výpis z účtu navrhovateľky za obdobie od 01.01.1997 -31.12.1997, výpis z účtu navrhovateľky za obdobie od

01.01.1998 - 31.12.1998, zmluva o nájme bytu zo dňa 25.11.1997, záväzný prieskum na eventuálny odpredaj bytov zo dňa 20.09.1993, žiadosť navrhovateľky o odpredaj bytu zo dňa 08.10.1993, kúpna zmluva zo dňa 09.11.1998, ústrižok W. W. zo dňa 09.11.1998 o úhrade kúpnej ceny bytu znejúci na meno navrhovateľky, výpis z bežného osobného účtu navrhovateľky, vedený v Poštovej banke, a.s. (zostatok ku dňu 31.07.1997 predstavoval sumu 7.382,97,- Sk), Dohoda o pracovnej činnosti so spoločnosťou W. s.r.o. - rok 1997, Pracovná zmluva so spoločnosťou W. s.r.o. -rok 1998, Oznámenie Národného onkologického ústavu o ukončení pracovného pomeru k 30.06.2001, doklad o výške nájmu a úhrade energií, letenky poručiteľa do Austrálie. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo a obsah súdneho spisu, ustálil nasledovný skutkový stav:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Z ustanovenia § 149 ods. 3 OZ je zrejmé, že pokiaľ sa rozvedení manželia nedohodnú na vyporiadani zániknutého BSM, rozhodne o tejto otázke súd. V predmetnej veci sa účastníci o vyporiadani nevedeli dohodnúť a keďže do podania návrhu neuplynula 3 ročná lehota potrebná na nastúpenie právnych následkov vyporiadania zo zákona, súd vec prejednal a vyporiadal veci, ktoré patrili do ich zániknutého BSM podľa zásad obsiahnutých v citovanom ustanovení § 150 OZ.

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C 107/2009- 33 zo dňa 10.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2010. Príčiny rozvratu manželstva účastníkov súd v rozvode konaní ustálil v citovom odcudzení účastníkov konania a odsťahovaní odporcu zo spoločnej domácnosti.

V konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada veci (majetok) patriace do tohto spoluvlastníctva, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Spôsob vyporiadania je ustanovený právnou normou v § 150 Občianskeho zákonníka. Ide o konanie, v ktorom podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť niečo iné alebo viac, než čoho sa domáhali. Účastníci zhodnými prednesmi vylúčili z predmetu konania hnutelné veci o ktorých vyporiadani sa dohodli tak, že každému prináležia veci nachádzajúce sa v byte v ktorom ten-ktorý z účastníkov žije, nakoľko ide len o drobné hnutelné veci s prakticky nulovou zostatkovou hodnotou. Rovnako tak zo zhodných tvrdení účastníkov vyplynulo, že títo ku dňu zániku BSM nemali žiadne úspory ani iné väčšie majetkové hodnoty. Predmetom BSM účastníci neurobili ani žiadne pasíva.

Predmetom vyporiadania sa tak stal len dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, katastrálne územie P., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku, parc. č. XXXX, ktorý účastníci konania nadobudli na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 09.11.1998 a následným rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, odboru katastrálneho o povolení vkladu pod č. XXXXX/XX právoplatným dňa 07.01.2000.

Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadani sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako

sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti .

Citované ustanovenie zákona upravuje zásady, z ktorých treba vyhádať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa prioritne vychádza zo zásady rovnosti ich podielov (parity). Táto zásada však neplatí absolútne. Nie je totiž vylúčené, aby tieto podiely boli určené v inom pomere. Určeniu iného než rovnakého pomeru podielov však musí predchádzať dokonale zistený skutkový stav veci, z ktorého je možné odôvodnenosť tejto nerovnosti jednoznačne vyvodiť. Výšku podielov môže ovplyvniť napr. skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval (hoci mohol) o nadobudnutie a zveľadenie spoločných vecí a podobne. Komplexné zhodnotenie všetkých uvedených hľadísk v konkrétnom individuálnom prípade potom môže nájsť odraz v závere súdu o splnení podmienok pre vyslovenie disparity podielov účastníkov konania pre celý objem majetku nachádzajúceho sa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, resp. pre určitú individuálne určenú vec z masy BSM.

Na pojednávaní dňa 09.04.2015 odporkyňa - A. I., P. V. H. I., S. G. P. XX.XX.XXXX uviedla, že jej matka vyplatila otca z bytu na B. T. a otec mal zo strany rodičov jeden RD v BA, ktorý asi v r. 1988 predali, garáž v D. Strede, aj to predali a následne sa jej otec sa presťahoval do jednoizbového bytu alebo garsónky, a zobral všetko, bolo všetko rozdelené. Následne zostal v styku s dcérou - odporkyňou a povedal jej, že sa chystajú kúpiť nejaký byt s navrhovateľkou. Ďalej uviedla, že svojho otca ako aj navrhovateľku finančne podporovala, nakoľko pracuje v Y. a vždy mala možnosť im pomôcť. V roku 2003 zomrel syn jej otca a potom začali, keď začal trošku popíjať víno. Odporkyňa uviedla, že ho v tomto chápe, nakoľko mu zomrel syn a nebolo to jednoduché prijať. Vo výpovedi uviedla, že sa dožaduje len toho, čo právne prináležalo jej otcovi.

Navrhovateľka vypovedala, že si byt kúpila sama. Mala 2 práce. Manžel mal byt v Dunajskej Strede a nechcel sa ku nej nasťahovať. Ďalej uviedla, že hospodárila sama a nikdy nezobrala peniaze od manžela. Kúpil dlaždice a nábytok v spálni, z predaja garáže za 60.000,- Sk. Navrhovateľka ďalej uviedla, že jej rodina ku nej chodiť vôbec nemohla, chodila k ním len manželova rodina. Boli u nich dosť často a dlho. K otázke spoločného hospodárenia navrhovateľka uviedla, že vôbec spoločne nehospodárili, len každý oddelene. Manžel dostával 7.000,- Sk za byt za nájom B. P. W. a dával jej polovicu nájomného od r. 2002 do r. 2008, s výnimkou 3 mesiacov, keď bol v U.. Ostatné platby platila sama. Počas 12-ročného manželstva žili spolu s manželom len asi 5-6 rokov, od roku 2002, pričom sa vzali v roku 1997.

Na pojednávaní dňa 04.06.2015 súd rozhodol o pripustení zmeny petitu s tým, že peňažná suma predstavujúca finančné vyrovnanie 5% podielu odporcu vo výške 3795 eur pripadá do dedičstva po poručiteľovi P. H. I., K. O. Q. XXX/X P. W., S. G. P. XX.XX.XXXX pričom túto sumu je navrhovateľka povinná vyplatiť odporkyňi do 15 dní po právoplatnosti konania o dedičstve.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že má za to, že bolo jednoznačne preukázané, že práve ona bola tá, kto bol pôvodným nositeľom užívacieho práva k bytu. Sama požiadala o odkúpenie bytu v čase keď poručiteľa takmer nepoznala a na sobáš s ním nepomýšľala. Jednoznačne preukázala, že kúpnu cenu bytu uhradila z vlastných finančných prostriedkov. Výlučne ona sa starala o domácnosť o ktorú sa odporca nestaral. Nedovoľoval deťom navrhovateľky návštevy a navrhovateľke neposkytol v čase jej ochorenia onkologického charakteru žiadnu morálnu a finančnú pomoc. Z tohto dôvodu má navrhovateľka za to, že pôvodne stanovená disparita spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnosti vo výške 60 ku 40 v prospech navrhovateľky je v rozpore s dobrými mravmi a po prihliadnutí na všetky doposiaľ predložené dôkazy žiada o zmenu disparity podielov na hodnotu 95 ku 5 v prospech navrhovateľky. Navrhovateľka nebola schopná doposiaľ relevantne preukázať doklady potvrdzujúce jej tvrdenie, že byt odkúpila výlučne z vlastných prostriedkov, nakoľko jej predchádzajúci právny zástupca neapeloval na potrebu súdu predložiť písomnosti, resp. výpisy z účtov a ďalšie doklady, ktoré by preukazovali skutočnosť, že navrhovateľka kúpnu cenu bytu uhradila výlučne z vlastných fin. prostriedkov, ktoré neboli súčasťou masy BSM.

Právna zástupkyňa navrhovateľky preložila súdu dňa 26.06.2015 nové dôkazy na základe ktorých preukázala súdu, že kúpnu cenu nehnuteľnosti vo výške 15.175,- Sk uhradila dňa 09.11.1998 z vlastných prostriedkov, ktorými disponovala ešte pred uzatvorením manželstva sama navrhovateľka.

Dňa 15.06.2015 vydala V. O. navrhovateľke potvrdenie podľa ktorého si navrhovateľka v roku 1996 zriadila v V. O. na svoje meno účet, to znamená ešte pred uzatvorením manželstva. Z výpisov z účtu navrhovateľky z rokov 1997 -1998 mal súd preukázaný stav finančných prostriedkov na účte navrhovateľky ešte pred uzatvorením manželstva dňa 15.11.1997 a to vo výške 22.464,-97 Sk, ktoré boli vylúčené z masy BSM. Tieto finančné prostriedky mala navrhovateľka použiť na kúpu spornej nehnuteľnosti. Súd mal ďalej výpismi z účtu preukázané, navrhovateľka nečerpala v čase medzi uzatvorením manželstva s porúčiteľom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti z účty finančné prostriedky, ktoré si našetrila pred uzatvorením manželstva. Toto tvrdenie navrhovateľka preukázala podrobným výpisom a prehľadom mesačných vkladov a výberov v období od 15.11.1997(uzatvorenie manželstva) do 09.11.1998 (kúpa nehnuteľnosti). Dňa 29.10.1998 navrhovateľka vybrala zo svojho účtu sumu 18.000,- Sk z ktorej časť 15.175,- Sk použila na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti. Navrhovateľka mala pred uzatvorením manželstva s porúčiteľom na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti a k tomuto účtu mala iba ona sama výhradné dispozičné právo.

Na pojednávaní dňa 24.09.2015 právna zástupkyňa navrhovateľky titulom záverečnej reči uviedla, že v odvolacom konaní sa odvolací súd stotožnil s tvrdením súdu prvého stupňa, podľa ktorého v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľka Nehnuteľnosť zakúpila z peňažných prostriedkov v jej výlučnom vlastníctve, čo by zaradenie Nehnuteľnosti do masy BSM vylučovalo, pričom konštatoval, že v konaní nebol predložený jediný listinný dôkaz preukazujúci zaplatenie kúpnej ceny Nehnuteľnosti z výlučných prostriedkov navrhovateľky.

Navrhovateľka i napriek záverom odvolacieho súdu naďalej trvá na tom, že Nehnuteľnosť zakúpila z peňažných prostriedkov v jej výlučnom vlastníctve, čo jej zaradenie do masy BSM vylučuje. Navrhovateľka počas trvania súdneho sporu viac krát navštívila pobočku Poštovej banky, a.s. na Stromovej ulici v Bratislave, kde jej takmer 18 rokov staré výpisy z účtu, ktorými by vedela preukázať svoje tvrdenia ohľadom úhrady kúpnej ceny nehnuteľnosti z vlastných finančných prostriedkov poskytnúť nevedeli. Navrhovateľka následne oslovila priamo centrálu V. O., U..W., W. W. P. K. X, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Bratislava I, oddiel Sa, vložka 501/B, kde ju príslušná pracovníčka informovala o možnosti pokúsiť sa dohľadať predmetné výpisy z účtu v archíve V. O.. O tejto možnosti bola navrhovateľka po prvý krát informovaná v mesiaci jún 2015, a to i napriek tomu, že samotnú pobočku V. O. na Stromovej ulici za týmto účelom predtým už viac krát navštívila. V archíve V. O.y sa tak následne podarilo dohľadať výpisy z účtu navrhovateľky za rok 1997 a rok 1998, ktorými navrhovateľka konajúcejmu súdu jednoznačne preukázala, skutočnosť, že kúpnu cenu Nehnuteľnosti uhradila výlučne z vlastných finančných prostriedkov, ktoré si na účte ušetrila ešte pred uzatvorením manželstva s porúčiteľom.

Z výpisu účtu navrhovateľky za rok 1998 je jednoznačne zrejmé, že dňa 29.10.1998, t.j. 10 dní pred uzatvorením Kúpnej zmluvy na nehnuteľnosť a uhradením jej kúpnej ceny si navrhovateľka zo svojho účtu v Poštovej banke, a.s. vybrala sumu vo výške 18 000 Sk, ktorú následne použila na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti vo výške 15.175 Sk. Úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti vo výške 15 175 Sk navrhovateľka súdu pritom preukázala ústrižkom Slovenskej sporiteľne zo dňa 09.11.1998 znejúcim na jej meno. Skutočnosť, že v čase kedy Navrhovateľka uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti bola už vydatá za porúčiteľa, nemôže byť v tomto prípade posudzovaná na ťarchu navrhovateľky. Z výpisu účtu navrhovateľky za rok 1997 je totiž zrejmé, že navrhovateľka mala pred uzatvorením manželstva s porúčiteľom na svojom účte ku ktorému má dispozičné právo jedine ona samotná, našetrené výlučne vlastné finančné prostriedky vo výške 22 464,97 Sk, ktoré sa nikdy nestali súčasťou masy BSM, pričom boli použité práve na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti. Uvedené finančné prostriedky si navrhovateľka viazala na účte účelovo, nakoľko už 08.10.1993 t.j. 4 roky pred uzatvorením manželstva s porúčiteľom, požiadala o odkúpenie Nehnuteľnosti, pričom tak urobila v čase kedy porúčiteľa nepoznala a teda nemala ani úmysel predmetný Nehnuteľnosť odkúpiť spolu s ním, prípadne za jeho finančné prostriedky.

Výpismi z účtu navrhovateľky za rok 1997 a 1998 navrhovateľka rovnako podporne súdu preukázala aj tú skutočnosť, že v období medzi uzatvorením manželstva s porúčiteľom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti t.j. v období od 15.11.1997 do 09.11.1998 navrhovateľka zo svojho účtu mesačne vybrala takmer vždy len takú sumu peňažných prostriedky, ktorú jej v príslušnom mesiaci na účet titulom jej mzdy poukázali jej zamestnávateľa. Uvedeným navrhovateľka súdu preukázala, že v období medzi uzatvorením manželstva s porúčiteľom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti, navrhovateľka nečerpala na bežný chod domácnosti jej výlučne vlastné finančné prostriedky, ktoré mala na účte nasparené na účel úhrady kúpnej ceny nehnuteľnosti ešte pred uzatvorením manželstva s porúčiteľom. Odvolávajúc sa na všetky vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že navrhovateľka vybrala výlučne vlastné finančných prostriedkov zo svojho účtu dňa 29.10.1998, kedy 10 dní pred uzatvorením kúpnej zmluvy na

nehnutelnosť preukázateľne uskutočnila na jej pomery neštandardný hotovostný výber vo výške 18 000 Sk, z ktorých dňa 09.11.1998 uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti vo výške 15 175 Sk, čo v tomto súdnom konaní preukázala výpismi zo svojho účtu v Poštovej banke za rok 1997 a 1998, ako aj ústrižkom zo Slovenskej sporiteľni a.s. zo dňa 09.11.1998, podľa ktorého navrhovateľka ako príkazca uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti vo výške 15 175 Sk. Z uvedených dôvodov je tak jednoznačne zrejmé, že kúpnu cenu nehnuteľnosti, ktorú navrhovateľka zakúpila až po uzatvorení manželstva s porúčiteľom uhradila z výlučne z vlastných finančných prostriedkov, a nie z prostriedkov spadajúcich do BSM. Nakoľko vyššie uvedená skutočnosť nebola v predchádzajúcom konaní, žiadnym spôsobom zohľadnená, pretože mal konajúci súd v tom čase zato, že navrhovateľka nepreukázala zakúpenie nehnuteľnosti z peňažných prostriedkov v jej výlučnom vlastníctve, čo by jej zaradenie do masy BSM vylučovalo. I napriek tomu, že uvedenú skutočnosť nevzal konajúci súd pri svojom pôvodnom rozhodovaní žiadnym spôsobom do úvahy, určil na základe vykonaného dokazovania disparitu spoluvlastníckych podielov účastníkov v pomere 60:40 v prospech navrhovateľky. V uvedenej disparite konajúci súd zohľadnil len tú skutočnosť, že: navrhovateľka bola pôvodnou nositeľkou užívacieho práva k nehnuteľnosti, vo väčšej miere sa starala o spoločnú domácnosť, ako aj to, že porúčiteľ zariadenie a vybavenie bytu poškodzoval a opotrebovával svojimi excesmi. Nakoľko navrhovateľka v tomto konaní celkom jednoznačne preukázala, že kúpnu cenu nehnuteľnosti v plnom rozsahu uhradila z výlučne vlastných finančných prostriedkov nespádajúcich do masy BSM požiadala, aby Okresný súd Bratislava IV zohľadnil pri určení navrhovateľkou navrhovanej disparity spoluvlastníckych podielov aj túto novú závažnú skutočnosť a po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým rozhodne o povinnosti navrhovateľky vyplatiť odporkyni peňažnú sumu predstavujúcu finančné vyrovnanie 5% podielu odporcu vo výške 3 795 EUR pripadajúce do dedičstva po porúčiteľovi: P. H. I., K. O. Q. XXX/X, P. W., S. G. P. XX.XX.XXX3.

Právna zástupkyňa odporkyne titulom záverečnej reči uviedla, že navrhovateľka sa napriek snahe preukázať nárok na určenie disparity podielu porúčiteľa na mase BSM nepreukázala, nakoľko neuniesla dôkazné bremeno v konaní. Podľa jej názoru navrhovateľkou predložený výpis z banky nesvedčí a nepreukazuje skutočnosť, že navrhovateľka spornú nehnuteľnosť uhradila výlučne z jej vlastných finančných prostriedkov získaných pred uzatvorením manželstva. Poukázala na skutočnosť, že aj podľa zmeneného petitu zo dňa 23.04.2015 v znení jeho doplnenia zo dňa 04.06.2015 navrhovateľka sama zotrvala na svojom návrhu na určenie disparity podielov bývalých manželov, nakoľko žiadala stanoviť podiel v prospech pôvodného odporcu 5% z hodnoty nehnuteľnosti vo výške 3.795,- Sk hoci pred súdom prezentovala, že spornú nehnuteľnosť nadobudla z jej výlučných finančných prostriedkov. Právna zástupkyňa odporkyne zároveň konštatovala, že výber navrhovateľky vo výške 18.000,- Sk dňa 29.10.1999 a 9.11.1998 vo výške 2.000,- Sk ešte nepreukazuje zaplatenie zostatkovej ceny nehnuteľnosti. Navrhla, aby súd určil, že do dedičstva po porúčiteľovi: P. H. I., K. O. Q. XXX/X, P. W., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX patrí z titulu finančného vyrovnania z masy BSM náhrada vo výške 50= z hodnoty nehnuteľnosti vo výške 37.950,- EUR

Doplnením dokazovania mal súd preukázané nasledovné skutkové a právne skutočnosti:

Manželstvo pôvodných účastníkov konania bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX.

Užívacie právo navrhovateľky (spoločne s jej vtedajším manželom Q. G.) k predmetnému bytu v zmysle Občianskeho zákonníka a vyhlášky č. 45/1964 Zb. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka v znení účinnom k 26.06.1974 vzniklo na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov zo dňa 26.06.1974 a Zápisu o odovzdaní a prevzatí bytu. Z rozsudku vydaného Obvodným súdom Bratislava 4 právoplatného dňa 16.11.1987 vyplýva, že Obvodný súd Bratislava 4 zrušil právo spoločného užívania predmetného bytu navrhovateľky a jej bývalého manžela- Q. G. s tým, že jeho výlučnou užívateľkou sa stala navrhovateľka.

Navrhovateľka zaslala dňa 08.10.1993 žiadosť adresovanú Miestnemu úradu mestskej časti Bratislava - P. o odkúpenie bytu do svojho výlučného vlastníctva.

Zmluvou č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX mal súd preukázané, že pôvodní účastníci konania sa ako manželia stali bezpodielovými spoluvlastníkmi sporného bytu, pričom rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV, odbor katastrálny o povolení vkladu vlastníckeho práva nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2000.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C 107/2009-33 zo dňa 10.02.2010, právoplatným dňa 11.03.2010, zaniklo manželstvo účastníkov konania (a tým aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo

manželov k predmetnému bytu). Znaleckým posudkom Ing. arch. B. S. zo dňa 14.05.2012 bola ustálená (a účastníkmi nerozporovaná) trhovú cenu bytu v sume 75.900,- Eur.

Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom zo dňa 10.10.2013 rozhodol tak, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len BSM) účastníkov konania vyporiadal tak, že z vecí patriacich do BSM do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal: dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. T. Č.. B. X B. O., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, katastrálne územie P., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu vo výške 6456/598798 a vrátane spoluvlastníckeho podielu vo výške 6456/598798 na pozemku, parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 640 m² v hodnote 75.900,- Eur. Navrhovateľke určil povinnosť zaplatiť odporcovi titulom finančného vyrovnania jeho 40 % podielu sumu 30.360,- Eur.

Po zhodnotení všetkých okolností relevantných pre záver súdu o existencii disparity podielov účastníkov konania na predmetnom byte individuálne i v ich vzájomných súvislostiach bol súd tak súd toho názoru, že práve vyjadrenie pomeru 60:40 v prospech navrhovateľky najlepšie zodpovedá požiadavke ekvity ako atribútu súdneho rozhodnutia ako výsledku rozhodovacej činnosti súdu v rámci riadneho výkonu spravodlivosti.

Uznesením, sp.zn. 6Co/158/2014-262 zo dňa 13.08.2014 Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 24C/328/2010 z 10.10.2013 a vec vrátil na ďalšie konanie, nakoľko úmrtným listom odvolací súd zistil, že pôvodný odporca - manžel navrhovateľky, pán H. I. P. XX.XX.XXXX zomrel. Jeho právna zástupkyňa podala odvolanie už v čase keď bol mŕtvy. Z potvrdenia o okruhu dedičov, zaslanom Notárskym úradom X.. X. Z. vyplynulo, že zo zákona ako dedička po poručiťovi prichádza do úvahy jeho P. A. I., Y. I., K.. XX.XX.XXXX.

Vzhľadom ku skutočnosti, že ku smrti pôvodného odporcu došlo počas konania (pred jeho právoplatným skončením) v dôsledku čoho sa výrok súdu prvého stupňa dostal do nesúladu s hmotným právom, odvolací súd musel vec v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, ktorý musel pokračovať v konaní s právnou nástupkyňou žalovaného a umožnil jej tak plnú realizáciu procesných práv.

Navrhovateľka, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne predložila súdu nové dôkazy, ktorými preukázala skutočnosť, že kúpnu zmluvu uhradila výlučne zo svojich finančných prostriedkov, ktoré nadobudla ešte pred uzatvorením manželstva s poručiťom. Medzi obdobím od podania žiadosti o odkúpenie bytu dňa 08.10.1993 a uzatvorením manželstva s poručiťom dňa XX.XX.XXXX uplynuli takmer 4 roky. Počas tohto obdobia mala navrhovateľka preukázateľne sústavne 2 zamestnania (o čom svedčí Pracovná zmluva s národným R. Ú. O. U. V. G. R. B. V. V. W. W. W..Y..R..).

Výpisom z bežného osobného účtu navrhovateľky, ktorý mala vedený v Poštovej banke na svoje meno a nik iný nemal k tomuto účtu dispozičné právo mal súd preukázané, že stav finančných prostriedkov na účte navrhovateľky ešte pred uzatvorením manželstva dňa 15.11.1997 predstavoval sumu 22.464,-97 Sk, ktoré boli vylúčené z masy BSM. Súd mal ďalej výpismi z účtu ďalej preukázané, že navrhovateľka nečerpala v čase medzi uzatvorením manželstva s poručiťom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti z účtu finančné prostriedky, ktoré si našetrila pred uzatvorením manželstva. Toto tvrdenie navrhovateľka preukázala podrobným výpisom a prehľadom mesačných vkladov a výberov v období od 15.11.1997(uzatvorenie manželstva) do 09.11.1998 (kúpa nehnuteľnosti). Dňa 29.10.1998 navrhovateľka vybrala zo svojho účtu sumu 18.000,- Sk z ktorej časť 15.175,- Sk použila na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti. Uvedené je zrejme z ústrižku zo W. W., a.s. zo dňa 09.11.1998. Navrhovateľka tak mala preukázateľne pred uzatvorením manželstva s poručiťom na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na úhradu kúpnej ceny nehnuteľnosti.

Skutočnosť, že v čase kedy navrhovateľka uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti bola už vydatá za poručiťľa, nemohol súd v tomto prípade posúdiť na ťarchu navrhovateľky.

Navrhovateľka výpismi z účtu za rok 1997 a 1998 podporne súdu preukázala aj tú skutočnosť, že v období medzi uzatvorením manželstva s poručiťom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti t.j. v období od 15.11.1997 do 09.11.1998 zo svojho účtu mesačne vybrala takmer vždy len takú sumu peňažných prostriedkov, ktorú jej v príslušnom mesiaci na účet titulom jej mzdy poukázali jej zamestnávateľia. Z uvedeného súdu vyplýva, že v období medzi uzatvorením manželstva s poručiťom a úhradou kúpnej ceny nehnuteľnosti, navrhovateľka nečerpala na bežný chod domácnosti jej výlučne vlastné finančné prostriedky, ktoré mala na účte nasporené na účel úhrady kúpnej ceny nehnuteľnosti ešte pred

uzatvorením manželstva s poručiteľom. Podstatnú časť týchto finančných prostriedkov navrhovateľka z účtu vybrala dňa a 29.10.1998, kedy 10 dní pred uzatvorením kúpnej zmluvy na nehnuteľnosť preukázateľne uskutočnila na jej pomery neštandardný hotovostný výber vo výške 18 000 Sk, z ktorých dňa 09.11.1998 uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti vo výške 15 175 Sk, čo v tomto súdnom konaní preukázala výpismi zo svojho účtu v V. O. za rok 1997 a 1998, ako aj ústrižkom zo W. W. a.s. zo dňa 09.11.1998, podľa ktorého navrhovateľka ako príkazca uhradila kúpnu cenu nehnuteľnosti vo výške 15 175 Sk. Z uvedených dôvodov je tak jednoznačne zrejmé, že nehnuteľnosť, ktorú navrhovateľka zakúpila až po uzatvorení manželstva s poručiteľom uhradila z výlučne z vlastných finančných prostriedkov, a nie z prostriedkov spadajúcich do BSM.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13.03.2013, sp.zn. I. ÚS 537/2012 je z ústavného hľadiska neakceptovateľný právny názor v zmysle ktorého transformácia spoločného členského podielu manželov (o nadobudnutie ktorého sa pričínil výlučne jeden z manželov, resp. ktorý bol nadobudnutý použitím výlučného majetku jedného z manželov) na spoločné vlastníctvo bytu vylučuje zohľadnenie pričinenia alebo vkladu jedného z manželov do spoločného majetku pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predmetom ktorého je už nehnuteľnosť - byt nadobudnutý takýmto spôsobom.

Súd sa stotožnil v danej veci s právnym názorom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 2914/99 a vzťahujúcim sa na posudzovanú vec, podľa ktorého znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatil určitú finančnú čiastku. Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania, a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vypořadať.

V rámci posudzovania miery pričinenia sa účastníkov konania o nadobudnutie predmetného bytu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané (už v pôvodnom konaní), že to bola navrhovateľka, ktorá bola pôvodnou nositeľkou užívacieho práva k tomuto bytu (na základe intertemporálneho ustanovenia § 871 ods. 1 prvá veta OZ zmeneného na nájom bytu), pričom dňom uzatvorenia manželstva účastníkov sa stal nositeľom tohto práva aj odporca (§ 704 ods. 1 OZ). Možno teda konštatovať, že to bola navrhovateľka ktorá sa pričínila o nadobudnutie bytu, odporca sa účastníkom Zmluvy č. XXXXXXXXXX o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 09.11.1998 iba z titulu uzatvoreného manželstva ako manžel odporkyne. Už bez ďalšieho táto samotná skutočnosť podľa názoru konajúceho súdu odôvodňuje záver pre mieru pozitívneho určenia podielu navrhovateľky k predmetnému bytu, práve v jej prospech.

Z hľadiska starostlivosti oboch účastníkov konania o rodinu bolo už v pôvodnom v konaní čiastočne preukázané, že poručiteľ zariadenie a vybavenie bytu poškodzoval a opotrebovával svojimi alkoholickými excesmi. Z hľadiska starostlivosti oboch účastníkov konania o rodinu mal súd ďalej za preukázanú väčšiu mieru starostlivosti navrhovateľky o spoločnú domácnosť. Zo zhodných tvrdení účastníkov si súd osvojil, že poručiteľ sa minimálne v období kedy s navrhovateľkou žil v spoločnej domácnosti (t.j. r. 2001-2009) podieľal na úhrade plnení spojených s užívaním bytu (bytného), navrhovateľka nerozporevala ani jeho tvrdenia o návštevách u odporcu v Dunajskej Strede, výletoch v Tatrách, Londýne, či Austrálii, kedy dochádzalo k spotrebovávaniu spoločných financií účastníkmi konania. Navrhovateľka nerozporevala taktiež tvrdenie odporcu o jeho spolupodielaní sa na zabezpečovaní základných potrieb domácnosti (potraviny a iné bežné výdavky na domácnosť) a to najmä v období spoločnej domácnosti účastníkov konania.

Na základe vyššie uvedené mal súd za preukázané, že to bola práve navrhovateľka, ktorá sa zaslúžila predovšetkým o nadobudnutie nehnuteľnosti, a to z výlučných finančných prostriedkov, ktoré preukázateľne vlastnila na svojom účte v čase pred uzatvorením manželstva ako aj po jeho uzatvorení a následne to bola opätovne navrhovateľka, ktorá sa v prevažnej miere podieľala na udržiavaní spoločného majetku s poručiteľom. A to aj vzhľadom ku skutočnosti, že počas 12-ročného manželstva žila spolu s manželom - poručiteľom len asi 5-6 rokov v spoločnej domácnosti a to od roku 2002, pričom sa vzali v roku 1997.

S poukazom na všetky vyššie uvedené závery, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3, O.s.p., podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.